

PROČ MÁ HOLČIČKA Lhin ČERNÉ VLASY / PŘÍLOHA 9

Holčička Lhin si hrála každý den v krásné rozkvetlé zahradě, která byla ukryta za vysokou zdí. Protože se bála neznámých věcí, nikdy se netoužila podívat ven. Myslela si, že to tam není bezpečné, a v zahradě se jí moc líbilo.

Byly tam exotické stromy, barevné květiny, hraví motýli a spousta krásných vůní.

Hrála si tam měsíc, dva, tři a každý den si našla v zahradě něco nového a zajímavého. Zdálo se, že je šťastná. Jednoho dne se probudila a vzpomněla si na sen, který se jí zdál. V tom snu se procházela sama venku za zdí zahrady a moc se jí tam líbilo. Proto se zatoužila toho dne ráno podívat ven, za tu

vysokou zeď. Vylezla na jeden ze stromů a užasla.

„Taková krása a já se tolik bála,“ řekla si. Nádherná krajina, spousta neznámých rostlin a podivných zvířat, která vůbec neznala. A všichni tam vypadali tak šťastně a volně. Vtom zahlédla divokého koně s černou hřívou a řekla si: „Kdybych tak na chvíli byla svobodná jako on. Mé vlasy by vlály ve větru jako jeho černá hříva.“

Ulyšel jí vítr, vzal Lhin do náručí a zašeptal: „Neboj se a důvěřuj mi.“ Vznese se s ní do výšky a holčičce vlály vlasy jako černá hříva. Byla v té chvíli šťastná jako nikdy dříve.

Potom ji vítr posadil zpátky do zahrady, pohládl ji

a zašeptal: „Nikdy nezapomeň, jak krásný a nebojác- ný je kůň, když mu jeho černá hříva vlaje ve větru.“ A zmizel.

Až druhého dne, když se Lhin podívala do zrcadla, uviděla, že se její vlasy proměnily. Najednou byly zřívě černé a třpytily se na slunci právě tak jako hříva svobodného koně. Vítr jí chtěl tímto darem připomenout, že není třeba se bát neznámých věcí, ale že je potřeba najít odvahu poznat je.

Od té doby má holčička Lhin krásné černé vlasy a těší se, co nového objeví příští den.

ZDROJ

Štefanidesová, Z. Proč má holčička Lhin černé vlasy